

ORN. 0004.17.2017

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Olsztynie
WYDZIAŁ II

URZĄD MIEJSKI W OLECKU

W PŁYŃĘŁO

Dnia 2017-07-14 20 r.

ilość zał. podpis

1655

Dnia 12 lipca 2017r.
Sygn. akt II SA/OI 463/17

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt Sądu

BRM / B /
[Signature]

Rada Miejska w Olecku
Plac Wolności 3
19-400 Olecko

DOREČZENIE ODPISU POSTANOWIENIA od którego przysługuje zażalenie

W wykonaniu zarządzenia z dnia 11.07.2017r., sekretariat Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego doręcza - jako stronie - odpis postanowienia z dnia 11.07.2017r. wraz z uzasadnieniem.

SPECJALISTA

[Signature]

Anna Piontczak

POUCZENIE:

1. Na postanowienie przysługuje zażalenie do Naczelnego Sądu Administracyjnego, w terminie 7 dni od daty doręczenia postanowienia, za pośrednictwem tutejszego Sądu, przy czym oddanie pisma w placówce Poczty Polskiej SA (będącej operatorem wyznaczonym w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe), albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo polskim urzędzie konsularnym jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu (art. 83 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2016 r. poz. 718 ze zm.). Zażalenie złożone po upływie tego terminu zostanie odrzucone (art. 178 w zw. z art. 197 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2016 r. poz. 718 ze zm.).
2. Zażalenie powinno czynić zadość wymoganiom przepisany dla pisma w postępowaniu sądowym oraz zawierać wskazanie zaskarżonego postanowienia i wniosek o jego zmianę lub uchylenie, jak również zwięzłe uzasadnienie zażalenia.
3. Zażalenie należy złożyć z odpisami dla pozostałych stron. Odpisem zażalenia może być każdy dalszy jego egzemplarz, zgodny z oryginałem. Mogą to być uwierzytelnione (poświadczony za zgodność z oryginałem) fotokopie bądź uwierzytelniony wydruk poczty elektronicznej.
4. Od zażalenia pobiera się wpis wynoszący 100 zł. Wpis należy uiścić gotówką w kasie Sądu (kasa czynna w godz. od 8:00 do 13:30), albo wpłaty na rachunek bankowy Sądu: NBP O/Okręgowy Olsztyn 29101013970029742231000000, wskazując tytuł wpłaty oraz sygnaturę akt sądowych. Zażalenie na postanowienie dotyczące kosztów sądowych, prawa pomocy oraz w przypadkach, o których mowa w art. 220 § 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718 ze zm.), jest wolne od wpisu.
5. Zażalenie, którego przedmiotem jest odrzucenie skargi kasacyjnej, powinno być sporządzone przez adwokata lub radcę prawnego, zaś w sprawach obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami może być sporządzone przez

doradcę podatkowego, a w sprawach własności przemysłowej przez rzecznika patentowego; do takiego rodzaju zażalenia należy dołączyć pełnomocnictwo, jeżeli pismo wnosi pełnomocnik, który wcześniej nie złożył pełnomocnictwa.

6. Na wniosek strony może być przyznane prawo pomocy. Wniosek o przyznanie prawa pomocy składa się na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Formularze dostępne są w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, a także w Internecie pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl>.
7. Strony i ich przedstawiciele mają obowiązek zawiadomić Sąd o każdej zmianie swojego zamieszkania, adresu do doręczeń lub siedziby. W razie zaniedbania tego obowiązku pismo sądowe pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia chyba, że nowy adres jest Sądowi znany (art. 70 § 1 i 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2016 r. poz. 718 ze zm.).

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2017r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie
w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA Katarzyna Matczak

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2017r.

na posiedzeniu niejawnym sprawy

ze skargi J U i W U

na uchwałę Rady Miejskiej w Olecku

z dnia 25 maja 2016r.

nr ORN.0007.39.2016

w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

postanawia:

odrzucić skargę.

Na oryginale właściwe podpisy

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

2017 -07- 12

SPECJALISTA

Anna Piontczak
Anna Piontczak

UZASADNIENIE

W dniu 25 maja 2016r. Rada Miejska w Olecku podjęła uchwałę nr ORN.0007.39.2016 w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych przy ul. Produkcyjnej, Szosie do Świętajna, Zamostowej, na Os. Siejnik II, pomiędzy ul. Wiejską i Leśną oraz w rejonie cmentarza przy ul. Leśnej w Olecku.

Pismem z dnia 13 października 2016r. J. [redacted] i W. [redacted] U. [redacted] skierowali do Urzędu Miejskiego w Olecku zastrzeżenia dotyczące przeznaczenia działek o nr 96/3 i 93/4, dla których w zmienionym planie zagospodarowania przestrzennego określono przeznaczenie, które w ich ocenie nie odpowiada potrzebom okolicznych mieszkańców. Działki te służą za to jednemu z rozbudowujących się właścicieli tj. P. L. [redacted], który zakupił sąsiadujące działki i realizuje na nich swoją inwestycję. Wyjaśnili, że żądają indywidualnego rozpatrzenia ich sprawy przez Radę Miasta w Olecku (dalej: RM) wyjaśnienie kwestii, komu miałyby służyć parking i skąd będą do niego prowadziły wjazdy na ww. działkach.

Pismo to zostało następnie skierowane przez Z-cę Burmistrza Olecka do Przewodniczącego Rady Miasta Olecka w kwestii dotyczącej zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i rozwiązań w nim przyjętych tj. zmiany przeznaczenia działek ewidencyjnych 96/3 i 93/4, dla których przed zmianą planu, przewidziano zapis jako - rezerwę terenu pod poszerzenie ul. Ełckiej. Obecne przeznaczenie to teren parkingu wewnętrznego dla obsługi przyległego terenu o funkcji usługowej. Poinformowano, że w trakcie opracowywania planu miejscowego właściciel sąsiednich nieruchomości złożył wniosek o przeznaczenie ww. działek na cele usługowe lecz wniosek ten nie został uwzględniony. Podano, że działki te stanowią własność Gminy Olecko.

Pismem z dnia 19 października 2016r. Przewodniczący Rady Miejskiej w Olecku (dalej: Przewodniczący RM) poinformował skarżących, iż w porządku obrad sesji RM w Olecku zwołanej na 28 października 2016r. został ujęty projekt uchwały w sprawie rozpatrzenia wniesionej skargi zainteresowanych.

Uchwałą Nr ORN.0007.75.2016 Rady Miejskiej w Olecku z dnia 28 października 2016r. w sprawie rozpatrzenia skargi J. [redacted] i W. [redacted] U. [redacted], na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym, uznano za bezzasadną skargę dotyczącą uchwały nr ORN.0007.39.2016 z dnia 25 maja 2016r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wskazanych wyżej terenów.

Sygn. akt II SA/OI 463/17

Pismem z dnia 28 listopada 2016r. skierowanym do Przewodniczącego RM, skarżący zażądali ponownego wniesienia pod obrady komisji oraz sesji RM zagadnienia w zakresie uchylenia uchwały z dnia 25 maja 2016r. dotyczącej zagospodarowania terenu przy ul. Zamostowej, jak również wystąpili o zwrócenie się do Starostwa Powiatowego w Olecku o udostępnienie dokumentacji decyzji z 23 września 2014r., bowiem dokumentacja ta odzwierciedla słuszność uchylenia uchwały, gdyż jest spóźniona o ponad 2 lata, skoro działki nr 96/3 i 93/4 zostały użyte do sporządzenia projektu zabudowy i zagospodarowania terenu w projekcie z 1 lipca 2014r., co było niezgodne z prawem.

Uchwałą Nr ORN.0007.94.2016 Rady Miejskiej w Olecku z dnia 28 grudnia 2016r. pozostawiono bez rozpoznania ponowną skargę pp. U złożoną w trybie art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Wyjaśniono, że już uchwałą z dnia 28 października 2016r. Nr ORN.0007.75.2016 rozpoznano skargę w ww. przedmiocie i uznano ją za bezzasadną, o czym poinformowano skarżących. Wobec tego ponowna skarga w tym przedmiocie nie przysługuje, gdyż wezwanie do usunięcia naruszenia prawa w trybie art. 101 ust. 1 u.s.g. jest czynnością prawną, która przysługuje danemu podmiotowi w stosunku do określonej uchwały jednokrotnie. Kolejne pisma w tej samej sprawie, od tego samego skarżącego, nie są wezwaniami do usunięcia naruszenia prawa w rozumieniu tego przepisu. Potraktowanie takiej skargi, w trybie art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, stanowiłoby naruszenie prawa i bezpieczeństwa obrotu prawnego. Uchwała ta została doręczona skarżącym w dniu 30 grudnia 2016r. przy piśmie z dnia 29 grudnia 2016r.

Kolejnym pismem z 30 grudnia 2016r. J i W U , po raz trzeci, wystąpili do Przewodniczącego RM aby pod obrady komisji i na sesji RM w Olecku rozpoznano wnioski mieszkańców ul. Zamostowej oraz zainteresowanych z dnia 21 lipca 2016r. dotyczące uchwały RM w Olecku z dnia 25 maja 2016r. i uchylenie w części tej uchwały w zakresie dotyczącym działek nr 96/3 i 93/4 obręb Olecko 1, gdyż nowe przeznaczenie pod parking służyć będzie indywidualnej osobie, a nie lokalnej społeczności.

W reakcji na wystąpienie zwrócono się o poinformowanie czego konkretnie dotyczy wniesione żądanie, a po wyjaśnieniu, iż chodzi o uchylenie uchwały w zakresie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w odniesieniu do działek nr 96/3 i 93/4 obręb Olecko 1 na skutek uchwały RM w Olecku z dnia 25 maja 2016r., pismem z 8 lutego 2017r. Przewodniczący RM poinformował skarżących, że Rada

Sygn. akt II SA/OI 463/17

Miasta dwukrotnie zawierała już stanowisko w podnoszonej sprawie na sesjach w dniu 28 października 2016r. i 28 grudnia 2016r.

W dniu 5 maja 2017r. J U i W U (za pośrednictwem Urzędu Pocztowego) złożyli w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w Olsztynie skargę na uchwałę Rady Miejskiej w Olecku z dnia 25 maja 2016r. Nr ORN.0007.39.2016 w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych przy ul. Produkcyjnej, Szosie do Świątajna, Zamostowej, na Os. Siejnik II, pomiędzy ul. Wiejska i Leśną oraz w rejonie cmentarza przy ul. Leśnej w Olecku w części dotyczącej działek nr 96/3 i 93/4 obr. Olecko 1, z uwagi na naruszenie przepisów prawa budowlanego. Podniesiono, że inwestor nie będący właścicielem, ani dzierżawcą w zakresie wyżej wymienionych nieruchomości dołączył te działki do swojej własności i użył do sporządzenia projektu zabudowy oraz zagospodarowania przestrzennego. Na tej podstawie przekroczył powierzchnię zabudowy, linie zabudowy i aby ukryć te przewinienia wyzbył się części budowli w miejscu przekroczenia. Burmistrz wraz z pracownikami wspierali go w tych działaniach wydając nieprawdziwe pisma i wyrażające zgodę na inne inwestycje. Nadto przedstawili liczne zarzuty i nieprawidłowości podczas realizacji inwestycji oraz budowy przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych. Wyjaśnili, że nowe przeznaczenie tego terenu miało na celu ułatwienie temu inwestorowi realizację zamierzenia, a nie służy lokalnej społeczności. Wskazali, że w tym miejscu miały być zamontowane bariery ochronne po obydwu stronach na rowie melioracyjnym, który przepływa pod ul. Zamostową lecz nie zrobiono tego aby temu inwestorowi umożliwić wjazd na działkę na całej szerokości mimo, że ma zaprojektowane ogrodzenie i wjazd tylko 5,5 m.

W odpowiedzi na skargę Gmina Olecko wniosła o odrzucenie skargi, ewentualnie o jej oddalenie w całości. Wskazano, że w dniu 11 maja 2017r. wpłynęła za pośrednictwem Sądu skarga w części dotyczącej działek nr 93/4 i 96/3, przy czym skarżący są właścicielami działki nr 94 obręb Olecko 1, nie graniczącej bezpośrednio z działkami wyżej wymienionymi, jak również działka skarżących nie była objęta zaskarżoną uchwałą. Wskazano także, iż wniesiona skarga została poprzedzona pismami skarżących z dnia 21 lipca 2016r., 4 października 2016r., 13 października 2016r., 28 listopada 2016r., 30 grudnia 2016r. i 9 stycznia 2017r., przy czym pismo z 13 października 2016r. zostało potraktowane jako wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, bowiem uchwałą z dnia 28 października 2016r. udzielono odpowiedzi uznając je za bezzasadne. Pismem z dnia 2 listopada 2016r. skarżący zostali zawiadomieni o sposobie rozpatrzenia skargi. Dlatego ponowne wezwanie do usunięcia naruszenia

Sygn. akt II SA/OI 463/17

prawa zostało rozpoznanie uchwałą RM z dnia 28 grudnia 2016r. pozostawiając bez rozpoznania wezwania skarżących. Następnie jeszcze dwukrotnie skarżący wnosili o ponowne poddanie pod obrady na sesji sprawy dotyczącej uchylenia uchwały w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w odniesieniu do działek 93/4 i 96/3 obręb Olecko 1. Nadto podniesiono, że strona skarżąca nie posiada interesu prawnego w zaskarżeniu ww. uchwały, gdyż uchwałą tą nie objęto działki skarżących.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie zważył, co następuje.

Skarga wniesiona przez J U i W U podlega odrzuceniu z powodu jej wniesienia z uchybieniem terminu.

Z brzmienia art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2016r. poz. 446, ze zm) zwanej dalej: u.s.g., w brzmieniu obowiązującym w dacie podejmowania uchwały RM w Olecku z dnia 28 października 2016r., wynika uprawnienie do wniesienia do sądu administracyjnego skargi na uchwałę lub zarządzenie organu gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej przez osobę, której interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem. Wniesienie tego środka prawnego następuje po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia. Przed zbadaniem jednak, czy w tej sprawie skarżący legitymują się interesem prawnym lub uprawnieniem, które zostało naruszone podjętą uchwałą Rady Miejskiej w Olecku, Sąd w pierwszej kolejności miał obowiązek zbadania, czy niniejsza skarga została wniesiona w terminie oraz czy przed jej wniesieniem został wyczerpany tryb, o którym mowa w art. 101 ust. 1 ustawy s.g. Wspomniany przepis uzależnia bowiem wniesienie skargi na uchwałę organu gminy z zakresu administracji publicznej nie tylko od naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia, ale także od uprzedniego wezwania właściwego organu do usunięcia tego naruszenia i wniesienia skargi w ustawowym terminie, do którego obliczania ma zastosowanie art. 53 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz.U. z 2016r. poz. 718, ze zm.) zwanej dalej: ustawą ppsa. Brak spełnienia którejkolwiek ze wskazanych przesłanek skutkuje odrzuceniem skargi.

W rzeczonyj sprawie nie budzi wątpliwości Sądu okoliczność, iż skarżący J U i W U czterokrotnie wzywali Radę Miejską w Olecku do usunięcia naruszenia prawa w związku z podjęciem uchwały z dnia 25 maja 2016r. nr ONR.0007.39.2016 w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Pierwsze wezwanie zostało skierowane w dniu 13 października 2016r.

Sygn. akt II SA/OI 463/17

i w efekcie wniesionej skargi podjęto uchwałę z dnia 28 października 2016r. Nr ONR.0007.75.2016 uznającą skargę za bezzasadną. Następne wezwanie skarżących z dnia 28 listopada 2016r. skutkowało podjęciem uchwały z dnia 28 grudnia 2016r. nr ONR.0007.94.2016, którą wniesioną skargę pozostawiono bez rozpoznania, z uwagi na podjęcie stanowiska w tej sprawie we wcześniejszej uchwale. Następnie jeszcze w dniu 30 grudnia 2016r. i 9 stycznia 2017r. skarżący wnosili o zmianę uchwały dotyczącej planu miejscowego w zakresie zapisu dotyczącego działek nr 93/4 i 96/3 obręb Olecko 1, jednak w tych wypadkach udzielono jedynie odpowiedzi na piśmie wyjaśniając, że w tej sprawie już zajęte zostało stanowisko przez Radę Miasta.

Stąd w pierwszej kolejności wymaga rozważenia okoliczność, czy możliwe jest wielokrotne składanie przez tę samą osobę wezwania do usunięcia naruszenia, od którego wezwania do usunięcia naruszenia należy liczyć termin do złożenia skargi do sądu administracyjnego, a następnie wyjaśnić jaki termin winni zachować skarżący aby skutecznie wnieść skargę.

W orzecznictwie sądów administracyjnych konsekwentnie przedstawiane jest stanowisko, że nie można instytucji wezwania, o której mowa w art. 101 ust. 1 u.s.g., traktować jako czynności niewywołującej żadnych skutków prawnych, która może być powtarzana wielokrotnie bez ograniczeń. Przyjęcie takiego poglądu pozbawiałoby takie działanie znaczenia prawnego, byłoby zaprzeczeniem jego istoty i powodowałoby destabilizację obrotu prawnego, zamiast poprawić jego bezpieczeństwo. Nadto takie rozumienie wezwania stawiałoby wnoszących skargi do sądu administracyjnego w trybie art. 101 ust. 1 u.s.g. w pozycji uprzywilejowanej w stosunku do innych podmiotów, wnoszących skargi na podstawie art. 53 § 1 ustawy ppsa. Przyjęcie odmiennego poglądu, że ten sam skarżący może wielokrotnie występować z wezwaniem o usunięcie naruszenia do tego samego organu w tej samej sprawie, dotyczącej tej samej uchwały, byłoby sprzeczne z konstytucyjną zasadą równości wszystkich podmiotów wobec prawa, wyrażoną w art. 32 Konstytucji RP, jak i z przepisem art. 78 Konstytucji RP. Strony, którym przysługują tradycyjne środki odwoławcze (odwołania, zażalenia), nie mogą być bowiem w gorszej sytuacji prawnej niż podmioty, którym - z powodu specyfiki postępowania - przysługuje środek prawny określony w art. 101 ust. 1 u.s.g. Reasumując wezwanie do usunięcia naruszenia jest czynnością prawną, przysługującą konkretnemu podmiotowi w stosunku do określonej uchwały jednokrotnie. Następne pisma w tej samej sprawie, pochodzące od tego samego podmiotu, nie są zatem już wezwaniami w rozumieniu art. 101 ust. 1 u.s.g.

Sygn. akt II SA/OI 463/17

(por. postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego w składzie 7 sędziów z dnia 24 czerwca 2002r., sygn. akt OSA 2/02, ONSA 2001/1/2).

W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego fakt, iż wezwanie do usunięcia zarzucanego naruszenia prawa może być skierowane w każdym czasie nie oznacza, że może nastąpić wielokrotnie i nie zmienia tego regulacja art. 101 ust. 2 u.s.g., odnosząca się do innej kwestii - zakazu ponownego orzekania merytorycznego w sprawie (por. postanowienie NSA z 1 października 2008r. sygn. akt II OSK 373/08, dostępny w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>). W sytuacji gdy ten sam skarżący wielokrotnie składa wezwanie do usunięcia naruszenia należy, jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w postanowieniu z 22 października 2008r. (sygn. akt II OSK 1420/08, CBOSA.) termin do wniesienia skargi liczyć od daty pierwszego wezwania. Wezwanie o którym mowa w art. 101 ust. 1 u.s.g. stanowi bowiem substytut środka odwoławczego, jest sformalizowanym środkiem prawnym, podobnie jak sformalizowane jest postępowanie sądownoadministracyjne.

Zatem stosownie do zapisu art. 52 § 1 i § 4 ustawy ppsa. wynika, że skargę można wnieść po wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie, chyba że skargę wnosi prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka. Jeżeli ustawa, w przypadku innych aktów, nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi i nie stanowi inaczej, należy również przed wniesieniem skargi do sądu wezwać na piśmie właściwy organ do usunięcia prawa. Zgodnie zaś z treścią art. 53 § 2 ustawy ppsa. w przypadkach, o których mowa w art. 52 § 3 i 4, skargę wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa.

W rozpoznawanej sprawie skarżący wystąpili z takim wezwaniem do usunięcia naruszenia prawa pismem z dnia 13 października 2016r. i uzyskali stanowisko organu wyrażone w uchwale z dnia 28 października 2016r., które doręczono skarżącym w dniu 3 listopada 2016r. Zatem od tej daty zaczął biec trzydziestodniowy termin do wniesienia skargi, który upłynął z dniem 5 grudnia 2016r, stosownie do treści art. 83 § 2 ustawy ppsa. zgodnie z którym, jeśli ostatni dzień terminu przypada na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy, za ostatni dzień terminu uważa się następny dzień po dniu lub dniach wolnych od pracy. Ponieważ ostatni dzień 3 grudnia 2016r. przypadał na sobotę za ostatni dzień na złożenie skuteczne skargi do Sądu należało uznać dzień 5

Sygn. akt II SA/OI 463/17

grudnia 2016r. W tym terminie skarżący nie wystąpili ze skargą, bowiem skarga została wniesiona dopiero w dniu 11 maja 2017r., bowiem w tej dacie Sąd przekazał skargę skarżącym nadaną bezpośrednio do WSA w Olsztynie.

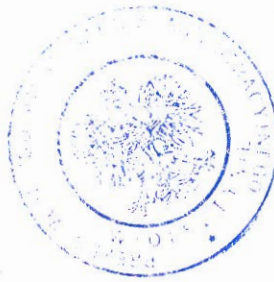
W okolicznościach tej sprawy nie budzi zatem żadnych wątpliwości, że skarga została wniesiona z uchybieniem terminu, który upływał w dniu 5 grudnia 2016r.

Pozostaje także wyjaśnić skarżącym, że z dniem 1 czerwca 2017r. na mocy ustawy z 7 kwietnia 2017r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz innych ustaw (Dz.U. poz. 935) uległ zmianie stan prawny dotyczący wnoszenia skargi na uchwały jednostek samorządu terytorialnego, jak również uległa zmianie treść art. 101 ust. 1 u.s.g., zgodnie z którym obecnie każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem, podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego, co oznacza, że taka skarga nie musi już być poprzedzona wezwaniem do usunięcia naruszenia prawa. Jednakże stosownie do treści przepisu przejściowego tej ustawy - art. 17 ust. 1 - do postępowań przed sądami administracyjnymi, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu dotychczasowym, zaś z art. 17 ust. 2 wynika, że przepisy art. 52 i art. 53 ustawy zmienianej w art. 9 (ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz przepisy ustaw zmienianych w art. 2 (ustawa o samorządzie gminnym), art. 6, art. 7 i art. 11, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do aktów i czynności organów administracji publicznej dokonanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Zatem jak wynika z powyższej regulacji intertemporalnej, w sprawach dotyczących aktów organów gminy nowa regulacja znajdzie zastosowanie dopiero w stosunku do tych aktów podjętych po dniu wejścia w życie ustawy zmieniającej. Ponieważ zarówno uchwała o zmianie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części terenu Gminy Olecko została podjęta w dniu 25 maja 2016r. oraz w sprawie odpowiedzi na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa – w dniu 28 października 2016r., czyli obie te uchwały podjęte zostały przed wejściem w życie przepisów zmieniających, co skutkowało koniecznością zastosowania w tym stanie faktycznym przepisów poprzednio obowiązujących.

Reasumując wobec czterokrotnego złożenia wezwania do usunięcia naruszenia przez skarżących prawnie skutecznym, wywołującym skutek prawny było tylko pierwsze wezwanie wniesione w dniu 13 października 2016r. Nie może budzić wątpliwości, że skarżący J i W U nie zachowali terminu do wniesienia skargi,

Sygn. akt II SA/OI 463/17

a wobec powyższego stosownie do art. 58 § 1 pkt 2 oraz § 3 ustawy ppsa., Sąd orzekł
jak wyżej.

Na oryginale właściwe podpisy
ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

2017 -07- 12

SPECJALISTA

Anna Piontczak
Anna Piontczak